

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confitendi Ratio Doctoris Martini Lvtheri Avgvstiniani
Vvittenbergensis**

Luther, Martin

Vvittenberg[a]e, 1520

VD16 L 4238

Sextvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33377

¶ QVINTVM.

¶ Verū ista de proposito volo caute intelligi. Propositiū em̄ bonū dupliciter fieri debet. Primū de manifestis mortalibus tantū, vt sunt, adulteriū, homicidiū, fornicatio, furtū, rapina, vsura, detractio &c. Horū em̄ vitandorū propositiū proprie pertinet ad confessionē sacramentalē, & corā deo ad quodlibet statim momentū, postq̄ perpetrata sunt. Iuxta illud Eccl̄iastici. Fili peccasti, quiesce, ne adijcias iterū, Et item, Ne tardes conuerti ad dñm.

Secūdo, de oibus peccatis (q̄ venalia vocāt, de q̄bus infra) prorsus vanū est laborare ad ppositū formandū, quia si recte sese consideret, Inueniet impossibile, si saltem in carne viuere velit, cum (vt August. ait) hęc vita sine talibus non possit agi, qualia sunt, risus, verbum, cogitatio, aspectus, auditus, gustus, tactus superfluus, aut inconsideratus &c. Quę etiam talia quę sunt, vt incertū sit, peccata ne sint, an tentationes p̄ mouentes merita. Et tñ in his mirū, q̄ laboretur & obtūdatur confessor verbosissimo modo confitendū, debet em̄ ppositū certū esse, & sup̄ ihs, q̄ certa sunt & comuni vita vitari possibilia sunt, vt iam dicta mortalia peccata aperta.

¶ SEXTVM.

¶ An peccata cordis occulta, ac sic soli deo & homini q̄ fecit ea, cognita, pertineant ad confessionē sacramentalē, extra meū captum est, Libentissime negarem, nec em̄ vlla via aut ratio ne aut scriptis probari potest, sepiusq̄ mihi suspitio fuit, esse id totū inuentū vel auarorum vel curiosorū aut certe tyrannorum p̄latorū, qui hac via, populū Christi, in terrorē sui adduxerint. Nam id est (meo iudicio) penitus in iudiciū dei manū mittere, & forū dei violare, p̄sertim si cogatur ad id hoīes. Hic venit illud mare iurū & quæstionū impossibiliū, de casibus peccatorum &c. Cum sit impossibile ipsi homini scire, quā mortaliter superbiēt vel concupiēt vel inuiderit in corde. Et quō hoc sacerdos sciet, qui ad mortalia tñ positus est iudicanda? Alienū cor cognoscer, qui suū non satis nouit? Indefit, vt multi multa confiteantur, nescientes an sint peccata nec ne. Et ad id impellitur per illud Gregorij. Bonarū mentū est, vbi culpa non est, culpā agnoscere. Hoc em̄ coram deo p̄standū, etiam sibi p̄stari (tam immanis est pontificū & sacer-

*Erant
papista*

dotū arrogantia & fastuosissimū phariseorū supercilium volūt,
nec interim vidēt, si id hōi esset pręstandū, tota vita nihil aliud
oportet fieri, q̄ confiteri, atq; etiam ipsam confessionē alia cō
fessione cofiteri, timendo culpam, vbi culpa non est, cū & bo
na opera, non vacent culpa, & lob veretur om̄ia opera sua.

SEPTIMUM.

¶ Igitur alius id explicet, hoc ego contentus sum, quod
non oia peccata cordis sunt confitenda, si aut aliqua sunt con
frenda, ea tm̄ assero, q̄ ipse manifeste scit se cōtra diuina mā
data in corde statuisse. Hoc est nō simplices cogitationes, de vir
gine aut muliere aut ecōtra mulieris de adolescente, Nec ipsas
affectiones nec ardorē libidinis mutuū, seu inclinatioēs ad sex
um, alterū quantūlibet foedū. Addo, nec passiones taliū,
sunt em̄ hęc cogitationes, frequentius passioēs a carne, mūdo,
diaboloue suscitāt, quas anima fere cogitur inuita, aliquādo p
multam morā imo q̄nq; tota die vel hebdomada, sicut Paul⁹
Appus confitetur de suo stimulo. Ratio horū est, quia pro
positū super illis vitandis est impossibile & vanū & mendax,
& inclinatioēs & affectioēs mutuę sexuū, non cessant, data
occasione, Deinde diabolus non quiescit, & natura nostra tota
est peccatū. Sed illi, qui sine peccato volunt esse & hominem
sanū credunt, hi nobis has cruces statuūt, vt non cessemus (sa
cerdoti etiā) confiteri, quęcūq; vel modico nos titillant tm̄ mo
do. Igitur, si oportet confiteri omnino hęc occulta cordis,
tm̄ ea, quę pleni sunt cōsensus in opus confiteantur, qualia in
ihs, qui cupiunt pie viuere, vel raro vel nunq̄ contingunt, etiā
si assidue affectioēibus & passionibus talibus vexentur.

OCTAVVM.

¶ Huc pertinet Theologorū quorūdam audacissimorū ges
nus, nati ad ipsum, vt vero dei timore in cordibus hominū ex
tinētō, falsis terroribus totū orbem cōcutiant, vt de illis Chris
tus dixisse possit videri, Terrores de cœlo commemorans, hi
sunt, qui aggressi sunt nobis discernere peccatū mortale & ve
niale, scz vt vbi audierint homines esse aliqd peccatū veniale,
securi sint, & dei timorē (ac si veniale ipse nihilipendat) penit⁹